

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 92

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 februarie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
2.	— Hotărâre privind vacantarea unui loc de deputat	2	
3.	— Hotărâre privind vacantarea unui loc de deputat	2	
4.	— Hotărâre privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Spre o economie circulară: un program „deșeuri zero” pentru Europa COM (2014) 398	3–4	
5.	— Hotărâre privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Progresele înregistrate în ceea ce privește finalizarea pieței interne a energiei COM (2014) 634 final	4–5	
6.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	5	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 685 din 26 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 33, art. 34 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	6–9	
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
	Decizia nr. 748 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă		10–11
	Decizia nr. 751 din 16 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității		11–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
	M.7. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind asistența psihologică în Armata României, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.105/2014		15–16

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE privind vacantarea unui loc de deputat

Având în vedere demisia din calitatea de deputat a domnului Adam Ioan, începând cu data de 19 ianuarie 2015, și faptul că președintele Camerei Deputaților a luat act de această demisie în ședința publică din data de 2 februarie 2015,

în temeiul art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, al art. 7 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 48 alin. (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 210 și art. 211 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților constată încetarea calității 19 ianuarie 2015, și declară vacant locul respectiv de deputat, în de deputat a domnului Adam Ioan, începând cu data de Circumscripția electorală nr. 8 Brașov, Colegiul uninominal nr. 6.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din data de 3 februarie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
RODICA NASSAR

București, 3 februarie 2015.
Nr. 2.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE privind vacantarea unui loc de deputat

Având în vedere demisia din calitatea de deputat a domnului Mitrea Miron Tudor, începând cu data de 2 februarie 2015, și faptul că președintele Camerei Deputaților a luat act de această demisie în ședința publică din data de 2 februarie 2015,

în temeiul art. 70 alin. (2) din Constituția României, republicată, al art. 7 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 48 alin. (16) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 210 și art. 211 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților constată încetarea calității 2 februarie 2015 și declară vacant locul respectiv de deputat, în de deputat a domnului Mitrea Miron Tudor, începând cu data de Circumscripția electorală nr. 41 Vrancea, Colegiul uninominal nr. 4.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din data de 3 februarie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
RODICA NASSAR

București, 3 februarie 2015.
Nr. 3.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Spre o economie circulară: un program „deșeuri zero” pentru Europa COM (2014) 398

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Proiectul de opinie nr. 4c — 19/406, adoptat de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 10 decembrie 2014,

A. Camera Deputaților constată că documentul abordează o prioritate economică și de mediu pentru Uniune, și anume tranziția spre sistemele bazate pe economia circulară care păstrează valoarea adăugată în produse cât mai mult timp posibil și elimină deșeurile. Acestea mențin resursele în cadrul economiei în cazul în care un produs a ajuns la sfârșitul duratei sale de viață, astfel încât resursele să poată fi utilizate iar și iar, într-o manieră productivă, și astfel să creeze în continuare valoare. Analiza acestui proces socioeconomic este o prioritate pentru Uniunea Europeană și pentru România.

B. Camera Deputaților salută consacarea și întărirea conceptului de economie circulară și a principiului urmăririi țintei de „deșeuri zero” în politicile de mediu ale Uniunii Europene, așa cum o demonstrează și comunicarea prezentă.

C. Camera Deputaților subliniază următoarele:

1. Recunoaște relevanța posibilităților oferite de noile directive privind achizițiile publice în domeniul achizițiilor publice ecologice (APE), evidențiate de monitorizarea performanțelor înregistrate de statele membre în ceea ce privește atingerea obiectivului orientativ de 50% în materie de achiziții publice ecologice, menționate în comunicare. Cu toate acestea, este de reținut că aplicarea practică a metodelor care ar conduce la atingerea acestei ținte poate fi ușor afectată negativ de formalism și deghizare a achizițiilor publice clasice în unele verzi, așa cum, spre exemplu, se producea prin solicitarea prezentării certificării EMAS sau ISO 14001 acolo unde acestea nu au relevanță practică, doar în scopul acoperirii cerințelor de raportare. Camera Deputaților solicită Comisiei Europene să aibă în vedere o eventuală relaxare a acestui obiectiv mai degrabă decât să persiste în atingerea unei ținte de relevanță discutabilă, dacă din monitorizare ar rezulta o asemenea tendință.

2. În comunicare se menționează Parteneriatul public-privat „Industria cu procese sustenabile prin utilizarea eficientă a resurselor și eficiență energetică” (SPIRE) și inițiativa tehnologică comună „Bioindustrii” drept contribuții active la obiectivele în materie de economie circulară. Camera Deputaților constată astfel creșterea complexității modelelor și abordărilor, în timp ce o privire pe piața produselor de larg consum, spre exemplu, demonstrează că fenomene precum excesul de împachetare, preferința spre ambalaje de mici capacități și alte asemenea conduc spre un model de consum contrar obiectivelor economiei circulare. Camera Deputaților sugerează o reexaminare a obiectivelor din domeniu în contextul tendințelor de consum, pentru a avea siguranța preluării aspectelor sociale în documentele cu caracter programatic.

3. Progresul tehnic și schimbările structurii consumului aduc noi provocări gestionării deșeurilor. Este de amintit, în acest context, generarea crescută de deșeuri care provin din echipamentele de tehnică de calcul și de comunicații. Introducerea acestei categorii de deșeuri într-o economie circulară ar aduce certe avantaje, dar necesită un efort susținut de cercetare-inovare, care s-ar cere încurajat mai susținut la nivelul Uniunii Europene, inclusiv prin antrenarea tinerilor, principalii utilizatori ai acestui tip de produse, încă din fazele timpurii ale punerii lor pe piață.

4. Apreciază stabilirea priorității de promovare a investițiilor directe în opțiuni de gestionare a deșeurilor în vârful ierarhiei deșeurilor, și anume prevenire, reutilizare și reciclare și recomandă sprijinirea cercetării și inovării în domeniile tehnologice relevante, inclusiv la scară de laborator și la scară pilot; programele de finanțare europene ar trebui să fie mai flexibile în acest domeniu, astfel încât în special IMM-urile să poată avea acces la finanțare cât mai simplu, debirocratizat și rapid; ar fi indicat ca obiectivul în acest domeniu să fie scurtarea intervalului de timp de la concept la punerea pe piață a noilor tehnologii. Nu se poate vorbi despre o țintă de „deșeuri zero” fără un efort susținut de cercetare-dezvoltare, iar politica de subvenționare ar trebui să vizeze și implementarea noilor tehnologii de valorificare a deșeurilor.

5. Salută menționarea în comunicare a proiectării în vederea unei mai bune gestionări a deșeurilor din construcții și demolări și recomandă ca în cadrul de evaluare a performanței de mediu a clădirilor, stabilite prin Comunicarea Comisiei intitulată Oportunități de utilizare eficientă a resurselor în sectorul clădirilor, să fie incluse: analiza tehnicilor de construcție tradiționale, istorice din statele membre, precum și analiza impactului evoluției suprafeței medii a unității locative și a acoperirii solului prin suprafețe betonate.

6. Privește cu îngrijorare estimarea că până la 30% din toate alimentele produse la nivel mondial se pierd sau se irosesc și susține Comisia Europeană în intenția sa de a prezenta propuneri specifice pentru a reduce volumul deșeurilor alimentare; Camera Deputaților sugerează ca propunerile în cauză să rețină și aspectul proliferării nedorite a adaosurilor alimentare, care tind să formeze un procent din ce în ce mai mare în compoziția produselor alimentare de pe piață, cu efecte dăunătoare atât în ceea ce privește sănătatea umană, cât și în sporirea deșeurilor alimentare.

7. Sugerează ca viitoarele analize ale inițiativelor Uniunii Europene, în ceea ce privește politica de reducere a deșeurilor, precum și analizele rezultatelor acestora să includă secțiuni specifice impactului asupra copiilor și tinerilor, pentru a ține seama de particularitățile de vârstă care generează sensibilități și riscuri distincte de cele ale adulților.

8. Reamintește faptul că strategiile de reducere a deșeurilor trebuie aplicate și de către instituțiile Uniunii Europene în funcționarea acestora, notând cu preocupare creșterea în timp a volumului documentelor emise, precum și a celor solicitate statelor membre și beneficiarilor fondurile europene.

9. Consideră că trecerea la o economie circulară completează Strategia Europa 2020 privind utilizarea eficientă a resurselor pentru o creștere inteligentă. Progresul în atingerea obiectivului „deșeuri zero” se cere urmărit și analizat distinct, având în vedere că statele membre au puncte de plecare diferite și structuri economice diferite.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 3 februarie 2015 cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
RODICA NASSAR

București, 3 februarie 2015.
Nr. 4.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind aprobarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Progresele înregistrate în ceea ce privește finalizarea pieței interne a energiei COM (2014) 634 final

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 privind procedura de lucru și mecanismul decizional pentru exercitarea controlului parlamentar asupra proiectelor de acte legislative ale Uniunii Europene, în temeiul prevederilor Tratatului de la Lisabona privind rolul parlamentelor naționale,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Proiectul de opinie nr. 4 c-19/419, adoptat de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 16 decembrie 2014,

A. Camera Deputaților constată că, la nivelul Uniunii Europene, există o continuă preocupare majoră pentru îndeplinirea integrală a obiectivelor Planului de acțiune din 2012 privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, energia din surse regenerabile și eficiența energetică și consideră că, dincolo de aceste obiective, integrarea în continuare a piețelor energiei, prin transpunerea și punerea în aplicare în întregime în toate statele membre a celui de al treilea pachet privind energia, va fi o condiție prealabilă pentru atingerea obiectivelor pe termen mediu și lung, fapt binevenit pentru Uniunea Europeană și pentru România.

B. Camera Deputaților constată că Uniunea Europeană este pe direcția corespunzătoare evoluțiilor socioeconomice, integrarea pieței furnizând deja rezultate concrete după cum urmează:

1. În ceea ce privește progresul în implementarea și aplicarea celui de-al treilea pachet privind energia a fost promovat un cadru legal menit să capete o formă armonizată și puternică la nivelul întregii Uniuni Europene.

Susținem necesitatea elaborării unor planuri naționale ambițioase în domeniu, pentru atingerea obiectivelor cu privire la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, energia din surse regenerabile și eficiența energetică, însă într-un orizont de timp mai mare decât cel prevăzut, eventual cu stabilirea unor ținte intermediare de referință.

2. În ceea ce privește noile infrastructuri și creșterea schimburilor transfrontaliere, o mare parte dintre interconexiuni a fost finalizată, iar alte proiecte vitale sunt deja în desfășurare, atât pentru energie, cât și pentru gazele naturale. Comerțul transfrontalier între majoritatea țărilor europene a crescut și astfel utilizarea interconexiunilor și ponderea importurilor în totalul energiei electrice disponibile pentru consum final au crescut în 23 de state membre între anii 2008 și 2012.

Considerăm că este imperios necesar ca investițiile în infrastructura energetică să crească echilibrat în toate cele 28 de state membre ale Uniunii Europene.

3. Creșterea competiției în întreaga piață angro păstrează prețurile sub control. Conform analizei Comisiei Europene, prețurile pe piața angro au scăzut semnificativ în perioada 2008—2012, între 35% și 45%, și au rămas aceleași pentru gaze. Cu toate acestea, în timp ce evoluția prețurilor pe piețele angro este încurajatoare, consumatorii mici — cetățenii și întreprinderile mici și mijlocii — nu se confruntă direct cu aceste beneficii. O parte importantă și în creșterea facturii de energie cu amănuntul din Uniunea Europeană constă, printre altele, din taxe și suprataxe. Statele membre vor trebui să evalueze și să coordoneze mai bine intervențiile pe piața de energie și suprataxele costisitoare ce rezultă din asemenea acțiuni, în scopul de a modera prețurile facturilor cu amănuntul.

Susținem cu tărie punerea la dispoziția consumatorilor a instrumentelor legale și tehnice pentru a cunoaște și controla consumul propriu și pentru a avea libertatea de a-și alege furnizorii de servicii energetice sau de a produce singuri energie

durabilă, dar consideră că producerea de energie în regim propriu are un potențial insuficient exploatat.

C. Camera Deputaților apreciază că, în termeni concreți, finalizarea pieței de energie presupune finalizarea normelor pentru piața internă pentru a asigura eliminarea barierelor normative — ceea ce implică relații cu autoritățile de reglementare și părțile interesate la nivel național și european pentru punerea în aplicare și extinderea cadrului juridic existent, precum și finalizarea infrastructurii — prin identificarea proiectelor importante de infrastructură pentru gaze naturale și pentru energie electrică și construirea interconexiunilor lipsă.

D. Camera Deputaților consideră că integrarea pieței de energie are nevoie de următoarele:

1. Mai multe rețele, precum și reguli mai transparente, mai simple și mai robuste

Recomandăm Comisiei Europene să analizeze urgentarea construirii unei infrastructuri adiționale, piețele de energie putând funcționa numai când sunt bine conectate. Pentru gaze, investițiile ar trebui îndreptate către scoaterea din izolare a statelor baltice și diversificarea stocurilor în multe state membre din centru-estul și sud-estul Europei. Este nevoie de o mai mare

investiție într-o structură energetică strategică, în proiectele de inițiere a unor tehnologii sau soluții inovatoare în domeniul energiei și care contribuie la scăderea emisiei de gaze cu efect de seră, care sunt în fază incipientă în acest moment, investiție pe care Europa ar putea-o susține atât financiar, cât și administrativ.

2. Concentrare mai mare asupra proiectelor prioritare în producerea, transportul, distribuția și depozitarea energiei electrice și a gazelor naturale, precum și asupra eficienței energetice.

3. Redefinirea politicilor energetice ale Uniunii Europene — prin schimbarea structurii mixtului energetic și regândirea modului de utilizare a cărbunelui și a energiei nucleare — datorită faptului că ne aflăm într-un moment tensionat în sectorul energie din Europa, determinat de evenimentele din Ucraina și de problemele privind aprovizionarea cu gaze naturale din Rusia.

4. Îmbunătățirea securității energetice a Uniunii Europene, prin recurgerea la soluții locale. Diversificarea rutelor și a furnizorilor este un element-cheie pentru a nu fi vulnerabili în fața furnizorilor individuali.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 3 februarie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
RODICA NASSAR

București, 3 februarie 2015.
Nr. 5.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 pentru aprobarea
componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 60 din Regulamentul Camerei Deputaților aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 48/2012 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Sorin Mihai Grindeanu, aparținând Grupului parlamentar al PSD, este desemnat în calitate de

membru al Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor, în locul domnului deputat Ion-Marcel Ciolacu;

— domnul deputat Mihai Deaconu, aparținând Grupului parlamentar al PP-DD, este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru regulament, în locul domnului deputat Cătălin-Daniel Fenechiu.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 februarie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
RODICA NASSAR

București, 3 februarie 2015.
Nr. 6.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 685**

din 26 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 33, art. 34 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din 11 noiembrie 2014, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Alteța Sa Regală Prințul Paul Philippe al României în Dosarul nr. 32.301/3/2013 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 427D/2014 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterea a avut loc în ședința publică din 11 noiembrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea la 19 noiembrie 2014 și apoi la 26 noiembrie 2014, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Sentința civilă nr. 205 din 24 februarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 32.301/3/2013, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Alteța Sa Regală Prințul Paul Philippe al României într-o cauză civilă în care acesta a solicitat instanței să dispună, în principal, restituirea în natură a unui imobil, având în vedere refuzul părârei Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, în calitate de unitate deținătoare a acestuia, de a soluționa notificarea formulată de reclamant în temeiul Legii nr. 10/2001 și, în subsidiar, în ipoteza în care restituirea în natură a imobilului nu este posibilă, să oblige părâta la emiterea deciziei de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent, constând în compensare cu alt imobil sau măsuri compensatorii.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 4 și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 au caracter retroactiv, întrucât își extind aplicabilitatea și asupra notificărilor nesoluționate la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate sancționează atitudinea persoanelor care au formulat cereri de chemare în judecată în considerarea termenelor și condițiilor prevăzute de Legea nr. 10/2001 și Decizia XX din 19 martie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vigoare la momentul sesizării instanțelor, obligându-i să se supună ordinii de drept intervenite ulterior și anulându-le orice drept câștigat și născut sub imperiul legii vechi. Textele de lege criticate contravin și principiului egalității cetățenilor în fața legii în ce privește persoanele care au depus cereri la entitățile investite de lege aflate în diverse localități ale țării, întrucât beneficiarii termenelor mai scurte au un regim preferențial față de cei care sunt obligați să aștepte termene mai lungi. Ca atare, destinatarii Legii nr. 10/2001 sunt discriminați în funcție de gradul de încărcare și de numărul cererilor rămase nesoluționate de către autoritățile publice investite. Se mai susține că textele de lege criticate îngreșesc accesul liber la justiție al persoanelor care, deși au un interes legitim de a apela la instanțele judecătorești pentru recunoașterea dreptului lor, nu-l pot exercita decât după scurgerea acestor termene și, în mod distinct, în funcție de situația în care se află. Mai arată că textele de lege criticate contravin și prevederilor constituționale care garantează dreptul de proprietate privată, întrucât, de vreme ce reclamantul este titularul unui „bun” în sensul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, măsura îi lezează grav interesele economice, fiind afectată chiar existența dreptului de proprietate privat.

5. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă** arată că își însușește considerentele pentru care Curtea Constituțională a constatat, prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014, caracterul neconstituțional al prevederilor art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 în măsura în care cererea de chemare în judecată a fost introdusă anterior intrării în vigoare a legii. În ce privește cererile formulate după intrarea în vigoare a legii, apreciază ca fiind evidentă aplicabilitatea dispozițiilor legii noi. Precizează că, prin art. 33 din Legea nr. 165/2013, legiuitorul a stabilit un termen până la care notificările trebuie soluționate, iar în cazul nerespectării acestui termen, persoanele interesate au dreptul să se adreseze instanțelor de judecată, în condițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013. Arată că aceasta este și situația reclamantului, care este titularul unei notificări formulate înainte de intrarea în vigoare a legii, nesoluționate până în prezent.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 165/2013 este inadmisibilă, fiind incidente prevederile art. 29 alin. (3) din

Legea nr. 47/1992, întrucât, prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 raportate la art. 34 din Legea nr. 165/2013 este inadmisibilă, nefiind incidente în cauză. Precizează că acestea au aplicabilitate în privința dosarelor înregistrate sau transmise la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor. Or, din actul de sesizare a Curții Constituționale rezultă că, în prezenta cauză, autorul excepției a solicitat tribunalului să dispună soluționarea unei notificări depuse la o altă autoritate, nu la cea indicată în ipoteza art. 34 din Legea nr. 165/2013. Referitor la criticile aduse prevederilor art. 4 raportate la art. 35 din Legea nr. 165/2013, apreciază că nu pot fi reținute. Aceste prevederi devin incidente și aplicabile abia după parcurgerea fazei administrative reglementate de art. 33 și art. 34 din același act normativ și nu aduc atingere principiilor constituționale invocate în motivarea excepției.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 4 și art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare.

11. În vederea stabilirii obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională observă că litigiul în cadrul căruia a fost ridicată aceasta a fost generat de lipsa unui răspuns din partea entității investite cu soluționarea notificării formulate de autorul excepției în temeiul Legii nr. 10/2001. Esențială în identificarea obiectului excepției este împrejurarea că instanța de judecată (Tribunalul București — Secția a IV-a civilă) a fost investită la 3 octombrie 2013 — adică după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013 (20 mai 2013) — cu soluționarea acțiunii introduse împotriva acestui refuz de persoană care se consideră îndreptățită. Așadar, situația în discuție se încadrează în ipoteza tezei întâi a art. 4 din Legea nr. 165/2013, potrivit căreia prevederile legii menționate se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a legii. Prin urmare, Curtea va avea în vedere prevederile art. 4 teza întâi din Legea nr. 165/2013 ca bază de raportare la cele ale art. 33, art. 34 și art. 35 din aceeași lege.

12. În ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 din Legea nr. 165/2013, față de obiectul litigiului în cadrul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională își restrânge analiza doar la prevederile art. 35 alin. (2), acestea reprezentând temeiul respingerii ca prematur introdusă a acțiunii reclamantului

autor al excepției. Potrivit acestora, în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 din Legea nr. 165/2013, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa secției civile a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității în termen de 6 luni de la expirarea acestor termene.

13. Textele de lege a căror constituționalitate va fi examinată de Curtea Constituțională au următorul conținut:

— Art. 4 teza întâi: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi (...).*”;

— Art. 33: „(1) *Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) *în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;*

b) *în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;*

c) *în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.*

(2) *Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.*

(3) *Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.*

(4) *Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;*

— Art. 34: „(1) *Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*

(2) *Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*

(3) *Numărul dosarelor prevăzute la alin. (1) și data înregistrării dosarelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și se comunică, la cerere, persoanelor îndreptățite.”;*

— Art. 35: „(1) *Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.*

(2) *În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.*

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.*

(4) *Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.*

(5) *Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”*

14. În opinia autorului excepției, textele de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse la art. 1 alin. (5) care impune obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale și contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (1)—(3) referitor la dreptul de acces liber la justiție și la un proces echitabil, soluționat într-un termen rezonabil, art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi care garantează dreptul de proprietate privată și creanțele asupra statului și care instituie egalitatea în ceea ce privește garantarea și ocrotirea prin lege a acestui drept, art. 53 care stabilește condițiile în care este permisă restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 136 alin. (5) potrivit căruia proprietatea privată este inviolabilă. Prin raportare la prevederile art. 20 din Constituție referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, se invocă, de asemenea, art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul nr. 12 adițional la convenția menționată și art. 1 — *Protecția proprietății* din primul Protocol adițional la aceeași convenție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că va analiza constituționalitatea prevederilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013, nefiind incidentă cauza de inadmisibilitate determinată de pronunțarea Deciziei nr. 88 din 27 februarie 2014 prin care a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Aceasta, deoarece, așa cum s-a arătat mai sus, în prezenta cauză acțiunea a fost înregistrată la Tribunalul București ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. Ca atare, verificarea constituționalității va purta asupra dispozițiilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013, situația de față neputând intra sub cupola considerentelor care au justificat decizia de admitere cu rezervă de interpretare menționată.

16. Pronunțându-se asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 33 din Legea nr. 165/2013, Curtea constată că este neîntemeiată, urmând să o respingă ca atare. Soluția aceasta rezultă cu evidență din chiar Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014, din dispozitivul căreia rezultă că prevederile art. 33 din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale, acestea devenind neconstituționale doar dacă termenele stabilite de textul de lege menționat se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii, situație care nu se regăsește în speța de față.

17. Curtea constată că nu poate fi reținută critica referitoare la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât prevederile art. 33 din Legea nr. 165/2013 nu au efecte pentru trecut, ci sunt aplicabile doar din momentul intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013. Sub acest aspect, pronunțându-se prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014 asupra prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, Curtea a considerat că aplicarea retroactivă a acestora este de natură să rupă echilibrul procesual, cu consecința încălcării dreptului la un proces echitabil, sub aspectul egalității armelor în procesul civil. Curtea a ajuns la această concluzie pornind de la observația că entitățile investite

de lege erau obligate, în temeiul art. 25 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, să soluționeze notificările în termen de 60 de zile de la înregistrarea acestora. Prin dispozițiile de lege examinate de Curtea Constituțională prin decizia amintită, legiuitorul a acordat entităților investite un nou termen de soluționare, suplimentar față de cel inițial, astfel că, în acest nou context normativ, persoanele care se consideră îndreptățite, reclamante în acțiuni introduse în justiție ca urmare a nerespectării de către entitate a termenului de 60 de zile, erau puse în situația de a nu mai putea continua demersurile judiciare, declanșate conform normelor în vigoare la momentul introducerii acțiunii.

18. Diferența față de cele reținute cu acel prilej de Curtea Constituțională este dată, în circumstanțele cauzei de față, de momentul sesizării instanței de judecată cu soluționarea plângerii împotriva refuzului nejustificat al entității investite de lege de a răspunde la notificarea formulată de autorul excepției în baza Legii nr. 10/2001. Astfel, este esențială împrejurarea că autorul excepției a promovat acțiunea în justiție după ce legiuitorul oferise entităților investite un nou termen în care să finalizeze soluționarea notificărilor rămase. Acest moment este important, deoarece prin raportare la acesta se determină legea aplicabilă cauzei. La momentul introducerii acțiunii deja intrase în vigoare Legea nr. 165/2013, astfel că autorul-reclamant avea cunoștință — în virtutea prezumției cunoașterii legii, rezultantă a principiului *nemo censetur ignorare legem* — de faptul că aceasta este cea care guvernează raporturile juridice puse în discuție. Ca atare, instanța de judecată urma să soluționeze procesul în baza unor norme a căror existență era cunoscută, așadar, încă de la începutul procesului, neintervenind pe parcursul desfășurării acestuia și nefiind, așadar, de natură să rupă echilibrul procesual între părțile adverse prin crearea unei situații mai avantajoase doar pentru una dintre acestea.

19. Prin urmare, nu poate fi reținută critica referitoare la pretinsa retroactivitate a textului menționat, întrucât legea nouă este, de principiu, aplicabilă de îndată tuturor situațiilor ce se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate nu se aplică retroactiv, ci reglementează modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare.

20. De altfel, un raționament similar celui cuprins în Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014 ar goli de conținut întreaga Lege nr. 165/2013, eliminând din sfera de acțiune a acesteia majoritatea covârșitoare a situațiilor în considerarea cărora aceasta a fost elaborată și ignorând, în acest fel, cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. Faptul că prin art. 33 din Legea nr. 165/2013 se stabilesc noi termene în care entitățile investite trebuie să soluționeze notificările se înscrie în rațiunea pentru care legea însăși a fost concepută, aceea de a crea un mecanism care să confere eficiență procesului reparatoriu al măsurilor abuzive de preluare a unor imobile în timpul regimului comunist. Se asigură, în același timp, și certitudinea finalizării acestuia, inclusiv prin reglementarea legală expresă a posibilității persoanei care se consideră îndreptățită de a acționa împotriva refuzului nejustificat al entității de a răspunde la notificare, Legea nr. 165/2013 instituind, prin art. 35 alin. (2), ceea ce în vechiul cadru procesual era recunoscut doar pe calea unei decizii pronunțate ca urmare a soluționării unui recurs în interesul legii (Decizia nr. XX din 19 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 12 noiembrie 2007).

21. În ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 din Legea nr. 165/2013, din motivarea acesteia se deduce că autorul său critică textul de lege amintit din perspectiva pretensei încălcări a dreptului de acces liber la justiție, ca urmare a instituirii unor termene deosebit de lungi după scurgerea cărora ar putea să se adreseze unei instanțe judecătorești împotriva neemiterii de către entitatea investită a unei decizii referitoare la notificarea formulată în termen conform Legii nr. 10/2001. Se mai invocă, de asemenea, și caracterul retroactiv al normelor criticate.

22. Curtea constată că susținerile arătate nu pot fi reținute. Astfel, textul de lege criticat conferă persoanelor interesate dreptul de a se adresa instanței pentru ca aceasta să se pronunțe asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și să soluționeze, de fapt, notificarea lăsată în nelucrare de entitatea investită de lege. Acest drept poate fi exercitat într-un interval de 6 luni, care începe să curgă de la expirarea termenelor prevăzute la art. 33, termene pe care Legea nr. 165/2013 le acordă entităților investite pentru soluționarea notificărilor.

23. Până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, persoanele interesate se puteau adresa justiției pentru atacarea refuzului nejustificat doar în temeiul Deciziei XX din 19 martie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate într-un recurs în interesul legii prin care recunoscuse, în lipsa unei reglementări legale exprese, această posibilitate. Or, art. 35 alin. (2) nu face altceva decât să normativizeze această posibilitate consacrată doar pe cale jurisprudențială, stabilind un cadru procesual în care acest drept să fie exercitat, în contextul economico-financiar al statului român descris în expunerea de motive a Legii nr. 165/2013 și având în vedere și cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Maria Atanasiu împotriva României*.

24. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, cu valoare de principiu, că regula constituțională a liberului acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile,

libertățile sau interesele sale legitime i-au fost încălcate, iar nu faptul că acest drept de acces la justiție nu poate fi supus niciunei condiționări. În acest caz, condiționarea o reprezintă necesitatea împlinirii termenelor prevăzute la art. 33 din Legea nr. 165/2013.

25. Nici pretinsa retroactivitate nu poate fi susținută, în condițiile în care este vorba despre o cerere formulată după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013. Deși prin art. 35 din lege se temporizează introducerea plângerii împotriva nesoluționării notificării, acțiunea promovată de autorul prezentei excepții fiind respinsă ca prematură (iar nu ca „devenită prematură”, anomalie juridică sancționată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 88 din 27 februarie 2014), nu se poate vorbi despre aplicarea retroactivă a prevederilor de lege criticate. În acest caz, prematuritatea nu este consecința intrării în vigoare, pe parcursul derulării procesului, a unor noi dispoziții legale, ci este rezultatul nerespectării unui cadru legal preexistent la momentul investirii instanței de judecată cu soluționarea plângerii.

26. În ce privește prevederile art. 34 din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că, față de etapa administrativă vizată de acțiunea introductivă de instanță, acestea nu sunt incidente în cauză, fiind aplicabile dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, respectiv al Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor, așadar ulterior emiterii de către entitățile investite a unor decizii conținând propuneri de acordare de măsuri compensatorii pentru bunurile imobile ce nu mai pot fi restituite în natură, care să fie apoi verificate și validate sau invalidate de Comisia Națională. În consecință, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 34 din Legea nr. 165/2013 este inadmisibilă, fiind lipsită de legătură cu cauza, ca urmare a faptului că o astfel de decizie nu a fost emisă, dosarul de despăgubire aflându-se încă, la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, la entitatea investită cu soluționarea notificării formulate în baza Legii nr. 10/2001.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alteța Sa Regală Prințul Paul Philippe al României în Dosarul nr. 32.301/3/2013 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 4 teza întâi raportate la cele ale art. 33 și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 26 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 748

din 16 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 alin. (3)
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de primarul municipiului Sfântu Gheorghe în Dosarul nr. 275/64/2014 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 690D/2014.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, consilierul juridic al Primăriei Municipiului Sfântu Gheorghe, Morar Edith, cu împuternicire de reprezentare depusă la dosar. Lipsește partea prefectul județului Covasna, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, întrucât dispozițiile art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă referitoare la nulitatea recursului în cazul nesemnării cererii de recurs de către consilierul juridic contravin prevederilor art. 21 și art. 24 din Constituție. Mai arată că, dintr-o eroare regretabilă, cererea de recurs nu a fost semnată de consilierul juridic, deși acesta a redactat-o, și, prin urmare, sancțiunea nulității este prea aspră față de voința legiuitorului. Or, a lipsi persoana juridică de dreptul la apărare este neconstituțional.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece aceasta nu are legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 26 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 275/64/2014, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de primarul municipiului Sfântu Gheorghe într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de revizuire — formulată în temeiul art. 509 alin. (1) pct. 7 din Codul de procedură civilă — împotriva deciziei Curții de Apel Brașov prin care s-a admis excepția nulității recursului și s-a constatat nul recursul, în temeiul art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, în ceea ce privește obligativitatea semnăturii părții sau a mandatarului părții sub sancțiunea nulității absolute a recursului,

contravin dispozițiilor constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare. În acest sens, arată că recursul declarat în calitate de primar al municipiului Sfântu Gheorghe a fost formulat de către consilierul juridic desemnat, cu împuternicire de reprezentare juridică, în vederea reprezentării și a întocmirii tuturor actelor de procedură, mandatul fiind dat atât în fața instanței de fond, cât și în fața instanței de recurs. Însă consilierul juridic, deși a redactat recursul în îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, „dintr-o regretabilă omisiune, nu a semnat pentru redactare cererea de recurs”. Deși consilierul juridic a recunoscut în fața instanței de recurs că a redactat recursul în baza mandatului dat de primarul municipiului Sfântu Gheorghe și s-a prezentat în instanță pentru susținerea recursului, instanța a aplicat sancțiunea prevăzută la art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă pentru lipsa semnăturii consilierului juridic. Or, sancțiunea nulității recursului este mult prea aspră față de voința legiuitorului de a asigura în fazele judecării căilor extraordinare de atac o asistență și o reprezentare profesionistă, încalcă dreptul constituțional la apărare și reprezintă o înfrângere a voinței autorității primarului de a uzita calea de atac a recursului, care, deși declarat în termen legal, nu și-a putut produce efecte. În final, consideră că omisiunea nesemnării s-ar fi putut complini prin recunoașterea în fața instanței a specialistului care a formulat cererea, pentru acoperirea acestui viciu de formă.

7. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, obligația semnării cererii de recurs de către avocat sau consilier juridic nu este de natură să aducă atingere dreptului la apărare garantat de art. 24 din Constituție, ci, dimpotrivă, în cazul de față primarul fiind o autoritate a administrației publice locale, prevederile de lege criticate sunt de natură să-i ocrotească interesele prin obligativitatea reprezentării în fața instanțelor de fond, dar mai ales de control judiciar, de către persoane cu pregătire juridică adecvată și mai ales prin asumarea acestei reprezentări și a argumentelor expuse prin semnarea cererii de recurs de către avocat sau consilier juridic. De asemenea, instanța consideră că nu poate fi primit argumentul revizuentului în sensul complinirii în instanță a omisiunii nesemnării recursului de către consilierul juridic, deoarece, dacă s-ar accepta acest raționament, orice consilier juridic sau avocat ar putea ratifica prin semnătură o cerere de recurs pe care nu a formulat-o, dezlegare care se îndepărtează de la voința legiuitorului exprimată în dispozițiile art. 84 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, susținerile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Mențiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c)—e), precum și cerințele menționate la alin. (2) sunt prevăzute sub sancțiunea nulității. Dispozițiile art. 82 alin. (1), art. 83 alin. (3) și ale art. 87 alin. (2) rămân aplicabile.” Alin. (1) lit. e) al art. 486 are următorul cuprins: „Cererea de recurs va cuprinde următoarele mențiuni: [...] e) semnătura părții sau a mandatarului părții în cazul prevăzut la art. 13 alin. (2), a avocatului sau, după caz, a consilierului juridic.”

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de primarul municipiului Sfântu Gheorghe în Dosarul nr. 275/64/2014 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 751

din 16 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor din Codul de procedură civilă referitoare la sancțiunea nulității recursului a fost ridicată într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de revizuire a unei decizii civile. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost invocată.

14. Așadar, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă — dispoziții incidente în faza procesuală a recursului — nu are legătură cu soluționarea cererii de revizuire în cadrul căreia a fost invocată.

privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Gheorghe Pricop în Dosarul nr. 367/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 774D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza întâi, în privința sintagmelor „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității”, precum și a art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008. Referitor la excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, pune concluzii

de respingere ca neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 2.004 din 23 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 367/2/2014, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

5. Excepția a fost ridicată de pârâțul Gheorghe Pricop într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare întemeiată pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal privind conceptul de colaborator este neconstituțional, deoarece el este în totală contradicție cu prevederile art. 15 alin. (2) din Constituția României. Astfel, dispozițiile de lege criticate au ca efect condamnarea colaboratorului, pentru fapte comise în perioade de timp îndepărtate, anterioare intrării în vigoare a legii, fapte pentru care, chiar penale dacă ar fi fost, a intervenit prescripția.

7. De asemenea, consideră că normele legale supuse controlului de constituționalitate aduc atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, întrucât nu stabilesc, clar și fără echivoc, modalitatea de identificare a persoanelor care au avut de suferit ca urmare a informării făcute la securitate de o anumită persoană, ce este numită colaborator al securității. Totodată, apreciază că este încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece colaboratorul nu poate să formuleze apărări în fața Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și instanței de judecată, în cadrul acțiunii în constatare a calității de colaborator/lucrător al securității, nu face decât să valideze verdictul dat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

8. În continuare, autorul arată că procedura instituită de art. 8, 9 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, privind modalitatea de stabilire a calității de colaborator al securității, este neconstituțională, întrucât încalcă prevederile constituționale ale art. 16. Consideră că stabilirea statutului de colaborator se face în mod discriminatoriu, atât de direcția juridică, cât și de Colegiul CNSAS, după metode și modalități ce nu respectă principiul egalității în drepturi stabilit prin Constituție. Astfel, sunt analizați după același principiu atât informatorii care au prezentat informații curente, fapte antisociale și presupuse infracțiuni de drept comun, cât și informatorii care, din sentimente patriotice, au furnizat informații ce priveau siguranța statului, capacitatea de apărare a țării, eventualele practici teroriste, acțiunile subversive ale unor forțe, interne și externe, privind subminarea capacității de apărare a patriei și economiei naționale.

9. În final, susține că nu beneficiază de prevederile art. 8 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, persoanele, civili sau militari, care au stabilit calitatea de colaborator/lucrător al securității, întrucât Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 (SSPR) cere beneficiarului legii o declarație pe propria răspundere că nu a făcut poliție politică și nu a acționat, nu a instigat și nu a luptat, sub orice formă, împotriva Revoluției. În baza acestei cereri, SSPR cere

CNSAS să verifice dacă beneficiarul respectiv a făcut poliție politică. Consideră că, prin această verificare, „CNSAS se situează deasupra legii”.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

11. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt constituționale, sens în care reține că prevederile criticate nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, de vreme ce efectele atribuirii calității de lucrător sau colaborator al Securității se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale, fără a angaja răspunderea juridică. De asemenea, textul criticat nu instituie niciun privilegiu sau discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabil tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei. Totodată, arată că nu sunt înfrânte nici prevederile referitoare la libertatea de exprimare, întrucât activitatea de deconspirare a Securității se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

16. Autorul excepției susține că actul normativ criticat contravine prevederilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii și art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Curtea a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale, întrucât creează posibilitatea ca instanța judecătorească, în absența obiectivă a altor probe legale, verosimile, pertinente și concludente, să soluționeze acțiunea în constatare exclusiv pe baza relatărilor verbale consemnate de lucrătorii Securității.

18. De asemenea, prin Decizia nr. 107 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 30 aprilie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și a constatat că aceste prevederi de lege sunt

neconstituționale, deoarece, astfel cum sunt redactate, sunt generatoare de dificultăți în planul interpretării și aplicării legii și creează, fără o motivare obiectivă sau rațională, un impediment în exercitarea efectivă a dreptului de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime.

19. În aceste condiții, Curtea constată că sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Constatând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit anterior sesizării Curții, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

20. Curtea reține că celelalte dispoziții ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare. Menționăm, spre exemplu, Decizia nr. 362 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 4 august 2014, Decizia nr. 948 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 11 ianuarie 2013, Decizia nr. 159 din 23 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 27 aprilie 2012, Decizia nr. 546 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 27 iulie 2011, precum și Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009.

21. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat, ca apreciere generală, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității față de Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008. Curtea a reținut că actul normativ criticat urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a acestor persoane, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze

premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și ale vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

22. De asemenea, Curtea a statuat că prevederile art. 2 din ordonanța de urgență criticată, stabilind elementele care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată de instanța judecătorească drept lucrător sau colaborator al Securității, nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 12 ianuarie 2010).

23. Totodată, în cadrul acțiunii în constatare promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pârâtul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căruia să pronunțe soluția (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 455 din 8 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 30 iunie 2012).

24. Referitor la acțiunile promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acestea nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești în acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) teza întâi, în privința sintagmelor „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, precum și a art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Gheorghe Pricop în Dosarul nr. 367/2/2014 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești și constată că celelalte prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Ioan Utiu în funcția de secretar
de stat la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ioan Utiu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 3 februarie 2015.

Nr. 57.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, a funcției
publice temporar vacante din categoria înalților funcționari
publici de secretar general al Ministerului Sănătății de către
domnul George Diga**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Sănătății, de către domnul George Diga.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 3 februarie 2015.

Nr. 58.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind aplicarea mobilității domnului Gabriel Florin Pușcău din funcția publică de secretar general în cadrul Ministerului Tineretului și Sportului în funcția publică de secretar general în cadrul Ministerului Sănătății**

Având în vedere propunerea Ministerului Sănătății, formulată prin Adresa nr. 602 din 27 ianuarie 2015, precum și prevederile art. 27 alin. (1) lit. a), ale art. 30 lit. a) și ale art. 33 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnului Gabriel Florin Pușcău i se aplică mobilitatea din funcția publică de secretar general în cadrul Ministerului Tineretului și Sportului în funcția publică de secretar general în cadrul Ministerului Sănătății.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 3 februarie 2015.

Nr. 59.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor
privind asistența psihologică în Armata României,
aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale
nr. M.105/2014**

Pentru aplicarea prevederilor art. 6 lit. b) din Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 788/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 85 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2006 pentru recunoașterea meritelor personalului armatei participant la acțiuni militare și acordarea unor drepturi acestuia și urmașilor celui decedat, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Instrucțiunile privind asistența psihologică în Armata României, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.105/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 1 octombrie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 47, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Asistența psihologică a personalului din structurile militare aflate în subordonarea/coordonarea/controlul operațional al Direcției generale de informații a apărării se execută de către structura de specialitate a acesteia, conform metodologiilor proprii.”

2. În anexa nr. 3, la punctul D, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) programe informatice pentru analiza și prelucrarea statistică a datelor.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Mircea Dușa

București, 29 ianuarie 2015.

Nr. M.7.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 827837